

Dieses Werk wurde Ihnen durch die Universitätsbibliothek Rostock zum Download bereitgestellt.

Für Fragen und Hinweise wenden Sie sich bitte an: digibib.ub@uni-rostock.de

Joachim Lindemann Timotheus Lütkemann

Sanctissimum lubar Simplicitatis Divinae

PUBLIC

Rostochi[i]: Riechelius, 1695

http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn732461987

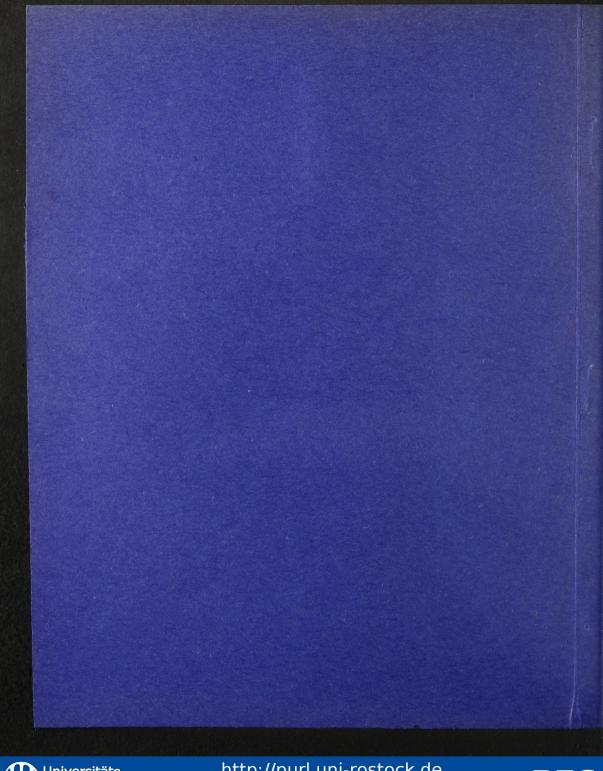
Druck Freier 3 Zugang

Ru phil 1695

SANCTISSIMUM JUBAR SIMPLICITA-TIS DIVINÆ,

In quantum Philosopho contemplari fas est, per Theses succinctas,

AmplissimoPhilosophorumOrdine suffragante, PRÆSIDENTE

M.JOACHIMO Windemann

Phys. ac Metaph. P. P. ad D. Mar. Archi-D. FCtis suæ h.t. DECANO,

PRO RECEPTIONE IN FCTATEM, & IM-PETRANDA IN ALMA NOSTRA PUBLICE DOCEN-

DI AC PRÆSIDENDI LICENTIA,

In per Antiqua ad Varnum Universitate, expendet & respondendo tuebitur,

M. TIMOTHEUS Züttemann

Malchin: Meckle

In Acroatorio Majori.

◆《李春春春春春春春春春春春春春春春春春春春春春春春春春春春春春春春春春春

Typis JACOBI RIECHELII, Ampliss. Senae. Typograph.

VIRO
Maxime Reverendo, Magnifico Amplissimoquè

DN. JOANNI FECHTIO,

Doct: Theologo de universa Christi Ecclesia meritissimo, P.P. longè celeberrimo, Consistorii Ducalis Adsessori dignissimo, Superintendenti districtus Rostochiensis Gravissimo,

PATRONO, PRÆCEPTORI, & in CHRISTO PATRI plusquam filiali pietate & nunquam intermoritaro affectu prosequendo,

Pagellas hasce observantiæ perpetuæ testes in ulteriorem Studiorum suorum commendationem ceu primam gratitudinis arrham

R (ECHELII, Amphil. Senan.

obsequiose dedicas
deditissimus Cliens.

JESU FAVENTE!

Ulgentes collustraturus gemmas, omnes cum simul intuetur, visus hebescere atq; confundi occipit, eôdem plane modo, debilem mentis aciem perstringet aut occœcabit, omnium, qvibus Simplicissima radiat Essentia, Attributorum Divinorum, Splendor, siniti qvippe ad infinitum sicut non datur pro-

portio aut capacitas, itanec consummatus in tanta intellectus nostri impersectione conceptus, quò Divina exhauriat. Totum igitur mare, ut Veterum qvidam modeste loqvitur, cum bibere
non valeam, sumam qvantum ad explendam sufficit sitim,
considerationi impræsentiarum subjecturus, summam DEI
Simplicitatem per Naturæ Lumen cognoscibilem; pio autem ac simplici conamini benignissimum adspiret Numen,
cujus sub auspiciis operiadmovenda manus.

Th: I. Ante verò, qvam Attribui hujus attingamus descriptionem, tum etymologia, tum homonymia vocis tribus prænotandæ occurrunt: illam qvod attinet, simplex dicitur, qvod est sine plica, sv. qvod excludit sibi aliqvid admixtum seu ad scititium; hac ex varia, qva pollet significati-

3

one

one innotescit, sumiturque communiter (1) vel in oppositione ad dolosum, (2) ad prudéntiam (3) ad mixtum (4) notionaliter quatenus denotat terminum simplicem utin Logicis, vel demum (5) in oppositione ad compositum, ultimam hanc

fignificationem impræsentiarum attendimus.

Th: II. Cujus formalis ratio seu conceptus qvidditativus dicit (1) negationem compositionis sv. resolubilitatis in plura realiter distincta. (2) Perfectionem positivam, qvæ per illam negationem, non aliqvam formam perfectam, sed imperfectam compositionis negantem, fundamentaliter seu ut loqvuntur, arguitive connotatur, hinc licet qvoad nostrum concipiendi modum non nisi per negationem oppositi ex-

plicetur, re tamen ipsa aliqvid positivi est.

Th: III. Cum verò simplicitas alia sit absoluta seu in omni, alia restricta seu in certo genere Entis, non hanc, quæ certam tantum compositionis speciem respuit, sed illam, quâ sit, ut res nec in se sit composita, nec aliqvid ipsi componibile, nec ipsa alicui componibilis, DEO vendicamus, quam Philosophi alias positivam vocant, seu indivisibilitatem perfectionis, ut adeò per hanc simplicitatem DEUS liber sit ab omni multiplicitate, compositione seu divisione, prioritate & posterioritate in essentia sua.

The IV. Qvibus præmissis asserimus: SIMPLICITAS est Attributum DEI absolutum, qvô is omnem omninò compositionem in genere Entis realis positam excludit, qvod assertum clarius exprimit Philosophus Ultrajectinus Gerhardus de VRIES: Qvapropter, inqvit, vel DEus per omnia DEus, i.e. Ens independens non est: vel isse habetid, qvod habet, aut potius; estid omne qvod est, plane independenter, h. e. citra ul-

lam sui ex pluribus compositionem.

76: V. Sicut verê & proprie in DEO sunt Attributa, tanqvam,

tanqvam conceptus fv. realitates à primo DEI conceptus distincti, ex eo secundario, essentialiter tamen fluentes, cumquè eo reciprocabiles, non tamen desumta ex prædicamentis accidentium, realiter à Subjecto, & inter se disserentium, qualia reperiuntur in physica, variasq; poscunt rationes, quas longô recensere ordine præsixa brevitas non patitur: Ita quoque Divinorum Attributorum Palatium, summa hæc DEI intrat Simplicitas, insignis tanquam columna, vel (ut terminô utar in Scholis recepto,) ratio à priori, quâ inconcussa falvum manet reliquorum v. g. immutabilitatis, aliorumquè fundamentum, cujus in descriptione exprimitur tum conceptus contrabibilis àvanique, talis per verba: Attributum DEI absolutum, tum contrabens, quem negatio omnis omninò Compositionis indicat.

Th: VI. Compositionem, quam ab Essentia DEI removemus, intellectam volumus omnem realem, & impersectione slipatam, (ad quam Philosophi requirunt (1) Unionem seu conjunctionem extremorum. (2) realem extremorum positivam entitatem. (3) realem eorundem inter se distinctionem, qvibus alii adjungunt (4) alterum extremorum unitabilium se habere per modum potentiæ, alterum per modum actus, alii demum (5) ut compositum, extremis componibilibus seorsim ac singulatim consideratis, perfectius censeatur;) non verò rationia, quam vocant ratiosismata, à parte rei nullam diversitatem realem aut impersectionem in DEO arguentem, qvin potius summam Perestionem in DEO arguentem, qvin potius summam Perestionem.

fectionis excellentiam.

The VII. Animus non est, omnes hie nobis obvios perserutari terminos, alii, DEO vitam viresquè concessuro reservabimus tempori, instituti tamen, ut id impleamus, ratio poscit, indicemus: Essentiam Divinam omnis in præcedente

cedente thesi dictæ Compositionis vacuam esse, qvô in negotio expediundo venerabimur sacro silentio prætereuntes Spiritus Sancti ex augustissimo Sacrarum literarum Oceano hausta testimonia, qvorum uberrima est messis, patrum qvoqve suffragia, & ipsius Philosophi consensum, qvem ut exercitii gratia hæc subjungam verba, nunqvam errasse, affirmare ausim, ita hinc colligentis libr. VI. Eudem. cap. XIV. DEO idem semper jucundissimum esse, verba hæc sunt: Cujus Natura simplex est, eadem actio semper erit jucundissima, itag, semper una & simplici Deus voluptate potitur; nobis autem idem semper jucundum non est, qvia simplex nostra Natura non est. Varia saltem hâc vice compositionis genera à DEO removenda adducemus:

Th: VIII. Qvæ inter est, tum Compositio physica, partibus essentialibus, materia & forma, ac integrantibus quantitativis constans, tum Metaphysica, ex Subjecto & Accidentibus, ex Essentia & Existentia, ex Natura & supposito ante operationem intellectus, & Creaturis conveniente, tum Logica ex Genere & differentia, DEO qvam maxime repugnans, cum sitactus purissimus, nullam admittens potentialitatem contrahibilem, qvod pluribus in ipso amicissimo oppositu-

rorum certamine, data occasione ostendetur.

Th: IX. Ex negatis itaqve variis Compositionis modis persectissima innotescit DEI simplicitas, ejusdemqvė simplicissima persectio, qvò enim qvid simplicius, eò persectius, ut ut non desuerint longis ab hinc temporibus homines hanc simplicitatem labefactare ausi, qvorum classi, è veteribus Gilbertus Porretanus, Pictaviensium Episcopus annumerari solet, qvem in Concilio Rhemensi vel auditum, vel damnatum esse historiæ tradunt. Eundem secutus est è recentioribus Conr. Vorstius, Smalzius, Goclenius, Timplerus,

plerus, Keckermannus aliiqvė. Antropomorphitarum errorem tacemus, qvi absurdior est, qvam ut resutatione

indigeat.

Th: X. Ultimo loco hanc simplicitatem evertere videri posset Incarnationis 78 1678 Mysterium, quô de tamen cautius ac sobrie loquendum censemus, cum sphæram rationis omnis transcendat, sufficit obiter indicasse, quod nihil ab hoc Mysterio Simplicitati Divinæ sit metuendum, compositio quippe cum quo non tollit simplicitatem, sed ex quo. Ne autem longius quam brevitas patitur, excrescat institutum nostrum, sinimus hic, simplicitatem DEI verbis Bernhardi libr. V. de Consid. ad Eug. venerantes: Mihi non deest quod cogitem melius ejusmodi DEO tuo. Queris quid? mera simplicitas. Verò judicio simplex multiplici antefertur.

◆教育教育教育教育教育教育教育教育教育教育教育教育

COROLLARIA.

I. Nondum decisa satis quæstio vexata, cujus Auctor perhibetur Philosophus Atheniensis nomine Taurus, nempe hæc: Quando bomo moritur? an cum in morte est, an cum adhuc vivit? non prius, sic enim bis moreretur, nec posterius, sic enim contradictoria forent in eodem Subjecto, quæritur quodnam detur tertium, vel an detur. Frangat cui volupe est hujus dilemmatis cornua.

II. Antonii de le Grand bistoria Natura accurate dicta non est Historia uti nec Plinii vastum opus jure hoc titulo superbit. Multum enim differt hæc Phrasis scribere bistorica, ab illa, per quam quis dicitur scribere bistorias.

III. Qvan-

III. Qvando facies hominis ex pavore pallet, & pudore rubet, nullus generatur color, qui prius non fuerit.

IV. Ovi Metaphysico studio minus favent, & sine illo sibi videntur sapere, non putant se invenisse, gvod pueri in faba, quando proprio Arifotelis testimonio Metaphyficam accusant inutilitatis. Hoc autem petunt ex Plutarcho in vita Alexandri M. tom. Op. I. p. 668. ex Epistola Aristot. quæ sic recitatur: ády 9005 202 j usmo το Ουσικά πεαγματία, περς διδασκαλίαν και μάθηση έδεν εχεσα χεήσιμον, fed frustra talia opponisin conflictu ostenfuri lumus.

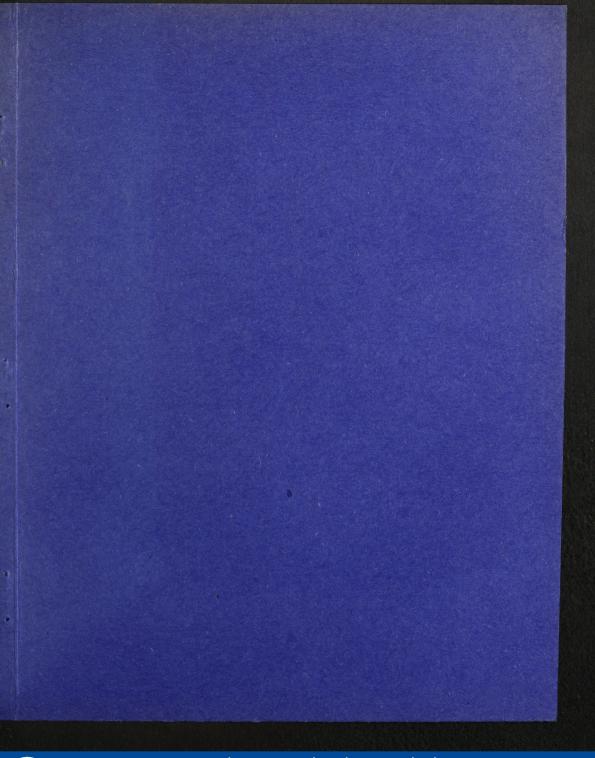
V. Ovi nihil & non-Ens pro Synonymis habet, explicet quæso

nobis Passeratii Versiculos:

Nobilius nihilest magnorum fangvine Regum, Firmius est adamante nihil chalybumg; metallis. Fata nibil superat: nibil æqviparabile Cœlo.

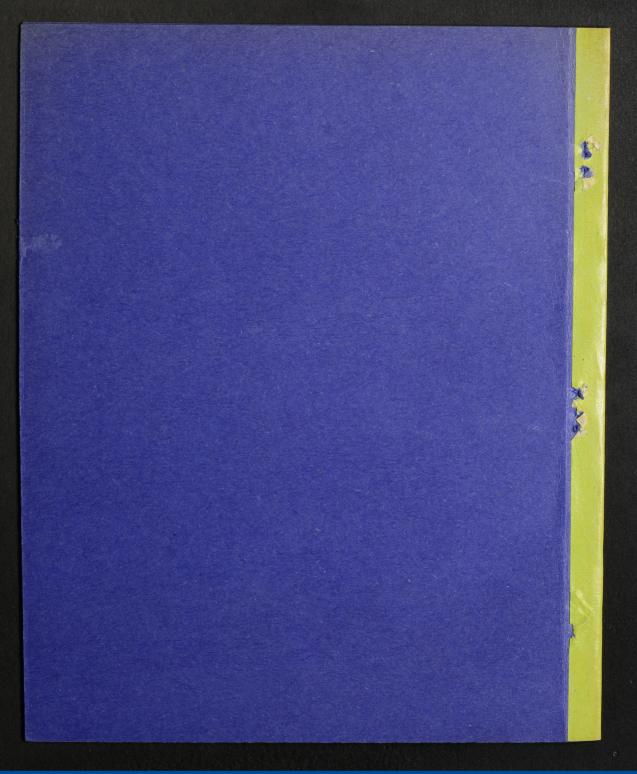
VI. Virtutum homileticarum triga: Comitas, Veritas, Urbanitas, in societate non tantum Civili, verum quoque in Disputationibus locum habet, ut teneatur in illis modestin & aurea mediocritas.

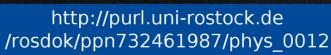

the scale towards document otus sv. realitates à primo DEI conceptu cundario, essentialiter tamen fluentes, cumabiles, non tamen desumta ex prædica-A7 ium, realiter à Subjecto, & inter se differeperiuntur in physica, variasq; poscunt 87 longô recensere ordine præfixa brevitas C7 a quoque Divinorum Attributorum Palati-01 ec DEI intrat Simplicitas, infignis tanqvam 02 it termino utar in Scholis recepto,) ratio à ncussa salvum manet reliquorum v.g. im-03 iorumqvė fundamentum, cujus in descri-60 tur tum conceptus contrabibilis avaroyus talis butum DEI absolutum, tum contrabens, quem omnino Compositionis indicat. mpositionem, qvam ab Essentia DEI remoim volumus omnem realem, & imperfectione 5.0 am Philosophi reqvirunt (1) Unionem seu extremorum. (2) realem extremorum pon. (3) realem eorundem inter se distinctioii adjungunt (4) alterum extremorum unie per modum potentiæ, alterum per moi demum (5) ut compositum, extremis 16 feorsim ac singulatim consideratis, per-17 r;) non verò rationis, quam vocant ratioci- ∞ i nullam diversitatem realem aut imperfe-20 darguentem, qvin potius summam Per-A5 ntiam. Animus non est, omnes hic nobis obvios ninos, alii, DEO vitam viresque concessuro empori, instituti tamen, ut id impleamus, **B**2 icemus: Essentiam Divinam omnis in præ-C2 cedente A1 Inch **B**1 C1

